

- 6) współpraca ze szkołami wyższymi, innymi instytucjami i osobami i powierzanie im do opracowania specjalnych zagadnień w obrębie ich własnych pracowni lub instytutów,
 - 7) współdziałanie w pracach zbiorczych, organizowanych przez inne instytuty, pracownie szkół wyższych i innych ośrodków badawczych w celu rozwiązania bardziej złożonych zagadnień,
 - 8) nawiązywanie i utrzymywanie łączności z odpowiednimi instytucjami i organizacjami zagranicą,
 - 9) prowadzenie dokumentacji i informacji naukowej i naukowo-technicznej,
 - 10) współdziałanie w pracach normalizacyjnych,
 - 11) opracowywanie i wydawanie książek, czasopism, biuletynów, sprawozdań, instrukcji, druków i t. p.,
 - 12) organizowanie i prowadzenie konferencji i zjazdów naukowych, kursów, wykładów, odczytów i t. p.
- § 5. 1. W ramach Głównego Instytutu mogą istnieć inne instytuty specjalne.

2. Instytuty specjalne tworzone są i zwijane zarządzeniami Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

Rozdział II.

Władze Głównego Instytutu.

§ 6. Zwierzchni nadzór nad Głównym Instytutem sprawuje Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 7. Władzami Głównego Instytutu są: Dyrekcja i Rada Naukowa.

§ 8. Organem zarządzającym Głównego Instytutu jest Dyrekcja powoływana i zwalniana przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i składająca się z Dyrektora Naczelnego reprezentującego Dyrekcję samodzielnie oraz z podległych mu dwóch Dyrektorów Naukowo-Technicznych i jednego Dyrektora Finansowo-Administracyjnego.

§ 9. Dyrektor Naczelny kieruje pracami Głównego Instytutu. Dyrektorowi Naczelnemu przysługuje prawo samodzielnego podpisu z wyjątkiem przypadków przewidzianych w § 26.

§ 10. Dyrektorzy Naukowo-Techniczni pełnią funkcje powierzone im przez Dyrektora Naczelnego oraz jeden z nich wyznaczony przez Dyrektora Naczelnego jest jego zastępcą.

§ 11. Dyrektor Finansowo-Administracyjny kieruje sprawami finansowymi i administracyjnymi Głównego Instytutu oraz Instytutów specjalnych.

§ 12. 1. Rada Naukowa składa się z członków powołanych na okres lat 3 w liczbie co najmniej 8 osób spośród przedstawicieli przemysłu, nauki, organizacji pracowników zainteresowanych instytucji i wybitnych znawców różnych specjalności.

2. Członków Rady Naukowej i jej przewodniczącego powołuje i odwołuje Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

3. Członkowie Dyrekcji i inni pracownicy Głównego Instytutu nie mogą wchodzić w skład Rady Naukowej, natomiast mogą brać udział w jej posiedzeniach z głosem doradczym.

§ 13. Do zakresu działania Rady Naukowej należy nadzór nad działalnością Głównego Instytutu, a w szczególności:

- 1) opiniowanie budżetu, działalności i programu prac Głównego Instytutu,
- 2) inicjowanie prac naukowo-badawczych,
- 3) opiniowanie w sprawach wniesionych przez Dyrektora Naczelnego,
- 4) przedkładanie Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego wniosków w przedmiocie tworzenia w ramach Głównego Instytutu Instytutów Specjalnych.

§ 14. 1. Posiedzenie Rady Naukowej zwołuje jej przewodniczący.

2. Przewodniczący obowiązany jest zwołać posiedzenie Rady Naukowej przynajmniej dwa razy w ciągu roku kalendarzowego.

3. Niezależnie od obowiązku przewidzianego w ustępie poprzedzającym Przewodniczący obowiązany jest zwołać posiedzenie Rady Naukowej:

- 1) na żądanie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego,
- 2) na wniosek Dyrektora Naczelnego Głównego Instytutu,
- 3) na wniosek co najmniej 1/4 liczby członków.

§ 15. Do ważności uchwał Rady Naukowej konieczna jest obecność przewodniczącego lub zastępcy i co najmniej połowy ogólnej liczby członków. Uchwały zapadają zwykłą większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

§ 16. Członkowie Rady Naukowej otrzymują za udział w posiedzeniach wynagrodzenie według norm ustalonych przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 17. Udział w Radzie Naukowej nie stoi na przeszkodzie w wykonywaniu prac specjalnych lub wyrażaniu opinii in-

dywidualnych na podstawie umowy o dzieło, zawartej z Głównym Instytutem.

Rozdział III.

Instytuty Specjalne.

§ 18. 1. Instytuty specjalne są jednostkami autonomicznymi w zakresie prac naukowo-badawczych.

2. Na czele Instytutu Specjalnego stoi Dyrektor i Komitet Naukowy.

3. Szczegółową organizację i zakres działania Instytutów Specjalnych ustala regulamin nadany przez Dyrektora Naczelnego Głównego Instytutu i zatwierdzone przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 19. Dyrektorów Instytutów Specjalnych oraz członków mianuje i zwalnia na wniosek Dyrektora Naczelnego Głównego Instytutu Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego lub Dyrektor Naczelny w razie przekazania mu tych uprawnień przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

Rozdział IV.

Zasady gospodarki finansowej.

§ 20. 1. Główny Instytut ma zarząd i użytkowanie majątku nieruchomości oraz własność majątku ruchomego, oddanego mu protokółarnie przez Skarb Państwa.

2. Główny Instytut może nabywać majątek nieruchomy na własność Skarbu Państwa, zatrzymując go w swym użytkowaniu.

3. Główny Instytut może nabywać i zbywać majątek ruchomy oraz zaciągać inne zobowiązania.

4. Za zobowiązania zaciągnięte przez Główny Instytut niezależnie od odpowiedzialności Głównego Instytutu odpowiada według zasad ustalonych obowiązującymi przepisami Skarb Państwa do wysokości wartości majątku nieruchomości, użytkowanego i zarządzanego przez Główny Instytut.

§ 21. Majątek nieruchomy Skarbu Państwa znajdujący się w zarządzie i użytkowaniu Głównego Instytutu wykazuje się w aktach Głównego Instytutu tak jak gdyby stanowił jego własność.

§ 22. 1. Budżet Głównego Instytutu zatwierdza Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

2. Wpływy składają się z:

- 1) dopłat państwowych przewidzianych w rocznym budżecie Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego,
- 2) subwencji ze strony innych instytucji,
- 3) opłat za wykonane czynności,
- 4) darowizn i zapisów,
- 5) dochodów z posiadanego majątku,
- 6) dochodów ze sprzedaży wydawnictw,
- 7) innych źródeł.

§ 23. Okresem budżetowym Głównego Instytutu jest okres przyjęty w administracji państwowej.

§ 24. Za każdy miniony okres budżetowy Główny Instytut sporządza sprawozdanie oraz zamknięcie rachunkowe, które powinny być przedłożone Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w terminach przez niego ustalonych.

§ 25. Główny Instytut prowadzi rachunkowość i sporządza preliminarze budżetowe wg zasad ustalonych przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 26. Zobowiązania Głównego Instytutu, polecenia wypłat, weksle, czeki oraz potwierdzenia odbioru wpływów majątkowych powinny być podpisywane przez dwóch członków Dyrekcji. Uprawnienia te mogą być przelane na wyznaczonych przez Dyrekcję pracowników Głównego Instytutu.

Rozdział V.

Likwidacja Głównego Instytutu.

§ 27. Likwidacja Głównego Instytutu następuje w trybie art. 12 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o tworzeniu Głównych Instytutów Naukowo-Badawczych Przemysłu (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 388).

713.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO I MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 21 lipca 1949 r.

w sprawie częściowego przejęcia czynności i personelu Regionalnych Dyrekcji Planowania Przestrzennego przez Biura Regionalne Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 27 kwietnia 1949 r. o utworzeniu urzędu Ministra Budownictwa (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 216) zarządza się w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej co następuje:

§ 1. Biura Regionalne Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (poprzednio Centralnego Urzędu Planowania), działające na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 27 kwietnia 1949 r. ORID-0-04/3, jako tymczasowe organa terenowe Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego — przejmą tymczasowo czynności Regionalnych Dyrekcji Planowania

Przestrzennego w zakresie określonym w § 4 ust. 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 maja 1949 r. w sprawie zakresu działania Ministra Budownictwa (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 217).

§ 2. Komisja Przygotowawcza dla wykonania czynności związanych z przekazaniem niektórych agend Ministra Odbudowy Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego — utworzona na podstawie protokołu porozumiewawczego z dn. 6 maja 1949 r. między Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego a Ministrem Odbudowy — ustali ilość pracowników Regionalnych Dyrekcji Planowania Przestrzennego, którzy zostaną przejęci z dniem 20 lipca 1949 r. przez Biura Regionalne Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 3. Wojewodowie prześlą pracowników Regionalnych Dyrekcji Planowania Przestrzennego — zgodnie z § 2 niniejszego zarządzenia — właściwym Dyrektorom Biur Regionalnych Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 4. Akta dotyczące spraw związanych z przejętymi czynnościami wraz z niezbędnym wyposażeniem specjalnym i biurowym oraz środki transportowe winny być przekazane protokółarnie przez Regionalne Dyrekcje Planowania Przestrzennego Biurom Regionalnym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego według ustaleń Komisji Przygotowawczej wymienionej w § 2 niniejszego zarządzenia.

§ 5. Zasady współdziałania między terenowymi organami Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministerstwa Budownictwa określi odrębne zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz Ministra Budownictwa.

§ 6. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 20 lipca 1949 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI

PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w/z E. Szyr

MINISTER BUDOWNICTWA

M. Spychalski

MINISTER ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ

W. Wolski

714.

ZARZĄDZENIE

MINISTRA PRZEMYSŁU LEKKIEGO

z dnia 30 lipca 1949 r.

w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwem Spółki „Metawar“ Warsztaty Mechaniczne“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Poznaniu.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 2 dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr. 21 poz. 67) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 49 poz. 437) i art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 110 poz. 976) oraz art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 września 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87 poz. 545), zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się z dniem 30 lipca 1949 r. przymusowy zarząd państwowy nad przedsiębiorstwem Spółki „Metawar“ Warsztaty Mechaniczne“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Poznaniu, ul. Kantaka 8/9.

§ 2. Przymusowy zarząd państwowy powierza się Dyrekcji Przemysłu Miejskowego w Poznaniu.

§ 3. Przymusowy zarząd państwowy sprawowany będzie zgodnie z postanowieniami dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr. 21 poz. 67) wraz z późniejszymi zmianami.

§ 4. Zarządzenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

MINISTER PRZEMYSŁU LEKKIEGO

E. Stawiński

715.

ZARZĄDZENIE

MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 26 lipca 1949 r.

o ustanowieniu przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwem p. f. „Łuszcarnia-Płatkarnia w Wągrowcu“, wł. Piotra Olgierda Płoszyńskiego.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 2 dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr. 21 poz. 67) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 25 maja 1927 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 49 poz. 437), art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dn. 28 grudnia 1934 r. (Dz. Ust. Nr. 110 poz. 976) oraz art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 1 września 1939 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 87, poz. 545), zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się z dniem 29 lipca 1949 r. przymusowy zarząd państwowy nad przedsiębiorstwem „Łuszcarnia-Płatkarnia w Wągrowcu“, własność Piotra Olgierda Płoszyńskiego.

§ 2. Zarząd państwowy nad wymienionym przedsiębiorstwem powierza się przedsiębiorstwu państwowo-społdzielczemu „Polskie Zakłady Zbożowe“.

§ 3. Zarząd państwowy sprawowany będzie zgodnie z postanowieniami dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr. 21 poz. 67).

§ 4. Zarządzenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

MINISTER HANDLU WEWNĘTRZNEGO

w/z W. Zawadzki

Podsekretarz Stanu

716.

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 21 czerwca 1949 r.

w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwem „PINGWIN“ w Warszawie.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 2 dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr. 21, poz. 67) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 49 poz. 437), art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 976) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się z dniem 21 czerwca 1949 r. przymusowy zarząd państwowy nad przedsiębiorstwem „PINGWIN“ w Warszawie przy ul. Nowolipie Nr. 80 i ul. Siemiradzkiego Nr. 15, należącym do spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w likwidacji pod tą samą nazwą.

§ 2. Przymusowy zarząd państwowy nad wymienionym przedsiębiorstwem powierza się Centrali Spółdzielni Mleczarsko-Jajczarskich.

§ 3. Przymusowy zarząd państwowy sprawowany będzie — zgodnie z postanowieniami dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr. 21, poz. 67) wraz z późniejszymi zmianami.

§ 4. Zarządzenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

MINISTER HANDLU WEWNĘTRZNEGO

w/z Wł. Zawadzki

Podsekretarz Stanu

717.

ZARZĄDZENIE

MINISTRA PRZEMYSŁU ROLNEGO I SPOŻYWCZEGO

z dnia 23 lipca 1949 r.

w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „Centrala Zbytu Przemysłu Tłuszczowego“.

Na podstawie art. 1 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 42) zarządza się w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrami: Skarbu, Przemysłu Ciężkiego i Handlu Wewnętrznego, co następuje:

§ 1. Tworzy się przedsiębiorstwo państwowe, prowadzone w ramach narodowych planów gospodarczych według zasad rozrachunku gospodarczego, pod nazwą: „Centrala Zbytu Przemysłu Tłuszczowego“, zwane niżej „przedsiębiorstwo“.

§ 2. Przedsiębiorstwo ma siedzibę w m. st. Warszawie.

§ 3. Przedmiotem działalności przedsiębiorstwa jest zbytny wyrobów Centralnego Zarządu Przemysłu Tłuszczowego oraz planowy zakup i planowy zbytny wyrobów tłuszczowych, produkowanych przez inne przedsiębiorstwa i zakłady.

§ 4. Przedsiębiorstwo podlega nadzorowi Centralnego Zarządu Przemysłu Tłuszczowego.

§ 5. Zwierzchni nadzór nad przedsiębiorstwem sprawuje Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego z zachowaniem uprawnień przyznanych Ministrowi Handlu Wewnętrznego w uchwałach Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. (Monitor Polski Nr 14-A, poz. 161).

§ 6. Przy przedsiębiorstwie powołana będzie Rada Nadzoru Społecznego, której zakres działania, sposób powołania i odwoływania jej członków, organizację i sposób wykonywania powierzonych czynności określi rozporządzenie Rady Ministrów.

§ 7. Organem zarządzającym przedsiębiorstwem jest Dyrekcja powoływana i zwalniana przez Ministra Przemysłu Rolnego i Spożywczego i składająca się z Dyrektora Naczelnego oraz 2 Dyrektorów.

§ 8. Do ważności zobowiązań, zaciąganych przez przedsiębiorstwo, wymagane jest współdziałanie, zgodnie z uprawnieniami przewidzianymi w statucie:

- dwoch członków Dyrekcji łącznie albo
- jednego członka Dyrekcji łącznie z pełnomocnikiem handlowym w granicach jego pełnomocnictwa, albo
- dwoch pełnomocników handlowych łącznie, w granicach ich pełnomocnictw.

§ 9. W skład przedsiębiorstwa wejdzie Dział Zbytu Centralnego Zarządu Przemysłu Tłuszczowego i Biuro Sprzedaży Produktów Tłuszczowych Centrali Handlowej Przemysłu Chemicznego.

§ 10. Przedsiębiorstwu zostanie przekazany ruchomy i nieruchomy majątek, będący w użytkowaniu Biura Sprzedaży